

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[آرم]

وزارت امور خارجه

[شماره و تاریخ ندارد]

رونوشت ترجمه تلگراف محفل مرکزی بهائیان هندوستان و برمه به مجل [مجلس]

مجلس شورای ایران، به وسیله رییس محترم آن، تهران، ایران؛

رونوشت اعلی حضرت همایون شاهنشاه محمدرضا شاه پهلوی، تهران، ایران؛

رونوشت جناب آقای محمد ساعد نخست وزیر ایران، تهران، ایران

بهائیان هندوستان توجه عالی را نسبت به آزار و شکنجه گاه به گاه همکیشان خود در ایران که منجر به قتل و غارت آنها گردیده است، جلب می نماید. آیا قوانین ایران اجازه می دهد اگر مسلمانی تغییر مذهب داد و عیسوی یا کلیمی یا زرتشتی و یا ملحد گردد، خانه او در معرض هجوم و آتش زنی واقع و دارایی او غارت و عیال و اطفالش مقتول گردند، شهربانی هم با مهاجمین همکاری کرده، در حالی که قوه قضاییه این جریانات را با خون سردی تلقی نموده و این گونه اعمال و آتش زنی را بلا تعقیب و بدون مجازات گذارد؟ اگر چنین نیست، پس چرا نسبت به همکیشان ما بهائیان که بزرگترین اقلیت ها را در کشور تشکیل می دهند، چنین رفتاری را مرتکب می گردند و دولت هم این اعمال را به وسیله انتشار اعلامیه ای قدغن و تقبیح نمی کند؟ آیا مجلس مقننه ایران نباید به این جریانات وقعی گذارد؟ و آیا وظیفه مجلس این نیست که قوانین را طوری وضع کند که محاکم صالحه بتوانند آنها را نسبت به طبقه مظلوم صرف نظر از عقیده مذهبی و با رعایت عدالت کامل اجرا نمایند و آیا نباید شهربانی اشخاص را در برابر متجاوزین حمایت نماید؟ از آنجایی که مجلس مرجع و ملجاء ملی می باشد، دنیا انتظار دارد که حمایت کامل مردم را تضمین نموده و اجرای عادلانه و بی طرفانه قانون را درباره تمام متجاوزین و در حدود حوزه حاکمیت خود تأمین نماید.

دبیر محفل مرکزی بهائیان هند و برمه،

رستم ثابت

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]